

Phát biểu của Giám đốc ĐHQG-HCM nhân kỷ niệm 29 năm Ngày Nhà giáo Việt Nam (20/11/1982 -20/11/2011)

Kính thưa các Thầy, Cô,
Kính thưa các đồng chí,

1. Bây giờ là tháng 11, với tất cả nhà giáo chúng ta, tháng 11 mang đến nhiều cảm xúc, như cái lằng lằng đầu đời cuối mùa thu mà nhà văn Thanh Tịnh đã ghi lại một cách tuyệt vời trong bài văn “Tôi đi học”.

Với tất cả chúng ta, từ người thầy có mái đầu đã bạc vì bụi phấn hay vẫn còn xanh mượt những ước mơ, thì tháng 11 là tháng chúng ta cùng hạnh phúc và cùng nghĩ suy về nghề nghiệp, về cái ĐẠO LÀM THẦY của chúng ta.

2. Trong những nghĩ suy đó, lời đầu tiên trong bài phát biểu hôm nay nhân kỷ niệm ngày Nhà Giáo Việt Nam, xin cho phép tôi gửi đến các Thầy Cô những lời chúc tốt đẹp nhất, dù tôi biết rằng ngôn từ đầu đẹp đến đâu vẫn chưa đủ, xin gửi đến những tấm lòng trong sáng vì sự nghiệp giáo dục đại học nước nhà, vì các thế hệ sinh viên của chúng ta. Xin kính chào các THẦY CÔ với tầm cao và ý nghĩa của hai từ THẦY, CÔ.

Kính thưa các Thầy, Cô
Kính thưa các anh chị,

Xã hội hội nhập và phát triển.

Giáo dục và khoa học phát triển.

Nhưng hình như trong ngày Nhà giáo này, bên cạnh niềm vui, chúng ta vẫn đau đầu với những gì đang xảy ra với ngành giáo dục của chúng ta? Có phải chẳng tấm lòng chúng ta chưa đủ để có thể cùng và hiểu với sự phát triển hiện nay. Sao có những sinh viên giỏi đến thế, hay đến thế và vì sao có những chuyện đau lòng đến thế, không vui đến thế? Đôi khi niềm đau, nỗi buồn ấy hiện diện ngay trong không gian của tư duy, sáng tạo và đầy tính nhân văn này?

Cái đạo làm thầy là đi cả cuộc đời, đến hết cả cuộc đời, làm cánh én chở mãi mùa xuân, là con thuyền chở bao nhiêu đạo vẫn không khẳm, nhưng sao lòng ta cứ mãi không yên. Nhưng đâu có bao nhiêu khó khăn, bao nhiêu bản khoán thì bực giảng vẫn vũng vàng và kiến thức vẫn chảy ngọt ngào từ tấm lòng, từ trí tuệ của người thầy đến với thế hệ trẻ và đi cùng họ đến cuối những ước mơ.

Cái từ NGƯỜI THẦY, giản đơn nhưng sao lớn lao và bao dung cả cuộc đời, cái từ đã khiến ta say sưa đi và đi mãi trọn con đường ĐẠO của mình. Cái NGƯỜI THẦY TRÍ THỨC, chất ngọc ẩn giữa đời thường, là niềm tự hào, là nỗi hạnh phúc của mỗi chúng ta. Cái NGƯỜI THẦY TRÍ THỨC đã giúp chúng ta hiểu, thấu và vững vàng trước bao cái khó của cuộc đời. Cái từ THẦY đã nặng lắm, nhưng làm NGƯỜI THẦY TRÍ THỨC thì lại càng nặng hơn, quốc gia hưng vong.... Dẫu suốt cả cuộc đời đi DẠY, thì NGƯỜI THẦY TRÍ THỨC vẫn sẽ phải tiếp tục HỌC và LÀM đến cuối cuộc đời. Thật ý nghĩa trong ngôn ngữ Việt Nam, khi ta nói về từ DẠY thì vẫn đi cùng là từ HỌC. Chúng ta DẠY HỌC, chúng ta DẠY và HỌC, chúng ta DẠY để HỌC và cũng có thể nói chúng ta HỌC, HỌC cả cuộc đời để DẠY, để SỐNG đúng là NGƯỜI THẦY.

Vào ngày lễ Nhà giáo này, cũng là dịp để chúng ta suy ngẫm lại hai từ DẠY và HỌC trong mỗi chúng ta.

Thưa các Thầy, các Cô, tóc bao nhiêu thầy cô đã bạc?

Thưa các đồng nghiệp, đã bao lần mắt chúng ta đã lưng tròn?

Nhưng chắc chắn rằng tâm lòng chúng ta vẫn sáng, vì chúng ta đã cố gắng trọn lòng làm NGƯỜI THẦY TRÍ THỨC. Để chúng ta về với ngày Nhà giáo hôm nay với trọn vẹn niềm vui .

Về với ngày Nhà giáo ĐHQG hôm nay, không chỉ có những tấm lòng và niềm vui của những người giữ ĐẠO, mà còn những thầy cô đang cố gắng làm đẹp thêm cho từ NGƯỜI THẦY ĐẠI HỌC, cố gắng để cái chất của Đại học ngày càng cao, càng hữu ích cho đời. Những kết quả nghiên cứu, các công trình công bố, các bài giảng đầy tâm huyết, những đêm dài bên trang giáo án, trong phòng thí nghiệm, nỗi buồn, niềm vui với từng lớp sinh viên... không chỉ là hoạt động của tri thức mà đã thành chất, thành giá trị của người THẦY. Xin chúc mừng 20 thầy cô đã đạt chuẩn chức danh PGS năm 2011, xin chúc mừng GS Đặng Đức Trọng, Trường ĐH Khoa học Tự Nhiên, đã có niềm vui lớn theo sau những đam mê và thành tựu toán học.

Kính thưa các Thầy Cô,

Kính thưa các Anh Chị,

3. Là những thầy giáo Đại học, tất cả chúng ta đều ước mơ về một môi trường Đại học đúng nghĩa, về một trường Đại học xứng tầm. Thật hạnh phúc cho chúng ta, những suy tư của chúng ta cũng là kỳ vọng của nhà nước: Đại học quốc gia TP HCM đã được thành lập nhằm xây dựng một đại

học tầm cỡ cho Việt Nam. Giờ đây chúng ta có nhiệm vụ xây dựng một trung tâm đào tạo, nghiên cứu khoa học, chuyển giao công nghệ đa ngành, đa lĩnh vực chất lượng cao; làm nòng cốt trong hệ thống giáo dục đại học Việt Nam; từng bước hội nhập một cách bình đẳng với các đại học tiên tiến trong khu vực và thế giới.

Đây là nhiệm vụ hết sức vinh dự nhưng cũng là một thử thách không đơn giản trong điều kiện và khả năng thực tế của chính chúng ta, của đất nước chúng ta. Hơn 15 năm qua, thầy và trò, cán bộ giảng dạy, nghiên cứu và công nhân viên chức của ĐHQG-HCM đã đầu tư phấn đấu vì một ước mơ chung. Lần lượt những thế hệ thầy giáo và quản lý nối tiếp nhau, từng kế hoạch 5 năm nối tiếp nhau; đến năm thứ 16 này, hình hài một khu đô thị ĐHQG đầu tiên của cả nước đã bắt đầu xuất hiện, uy tín trong đào tạo, học thuật và phục vụ xã hội được khẳng định. ĐHQG-HCM đã thực sự trở thành một trung tâm ĐH mạnh được các ĐH trên thế giới công nhận, các hợp tác với các Trường ĐH nghiên cứu truyền thống, uy tín được bắt đầu. Sau những giọt mồ hôi, những trăn trở, những tranh luận đã thấy niềm vui và hạnh phúc của những người gieo hạt khi chồi non đã vượt.

Bước vào kế hoạch năm năm 2011-2016, những hội nghị trí tuệ đã được tổ chức để tự tin nhìn lại mình và ĐHQG-HCM đã mạnh mẽ xác nhận tầm nhìn cho tương lai 10 năm sau : *ĐHQG-HCM hướng đến xây dựng một hệ thống đại học trong топ đầu Châu Á, nơi hội tụ của khoa học, công nghệ, văn hóa và tri thức Việt Nam.*

Một phát biểu không dài nhưng chứa hoài bão lớn, không chỉ của thế hệ các thầy cô, cán bộ viên chức hôm nay, mà còn mang cả ước mơ của cả các thế hệ thầy cô và sinh viên, ước mơ của chúng ta. Một Đại Học nghiên cứu của Châu Á, tương lai của thế giới, và là một đại học Việt Nam với tri thức và văn hóa mang đậm đà bản sắc dân tộc Việt.

Đây không chỉ là tầm nhìn mà là tuyên ngôn của chúng ta với tất cả tâm huyết và khả năng thực tế. Đại học quốc gia, không chỉ là một tập hợp các ĐH bình thường, mà đó phải là là niềm tự hào và là hoa tiêu của hệ thống đại học Việt Nam. ĐHQG không chỉ là nơi sáng tạo và truyền lửa tri thức mà phải là nơi góp phần hình thành những người trí thức Việt Nam, và làm rạng danh cho đất nước Việt Nam.

Từ tầm nhìn đó, với nhiệm vụ mà nhà nước giao cho, ĐHQG-HCM trong chiến lược giai đoạn phát triển và khẳng định 2011-2016 đã xác nhận cho mình sứ mạng của người tiên phong trong giáo dục đại học Việt Nam:

“ĐHQG-HCM là nơi tập trung giảng viên, sinh viên tài năng, đào tạo nguồn nhân lực chất lượng cao, tạo ra những công trình nghiên cứu khoa học quan trọng; nơi đi đầu trong đổi mới, đóng góp quan trọng trong công cuộc phát triển đất nước, thúc đẩy tiến bộ xã hội.

ĐHQG-HCM được quản trị, điều hành, quản lý theo mô hình hệ thống đại học mẫu mực với cơ chế tự chủ, tự chịu trách nhiệm cao trước xã hội đồng thời tự kiểm soát và xây dựng môi trường sáng tạo khoa học, tự do học thuật trong khu đô thị đại học kiểu mẫu.”

Trong sứ mạng này, ĐHQG-HCM ngoài nhiệm vụ đào tạo NNL CLC phục vụ cho quá trình phát triển và hội nhập trong giai đoạn toàn cầu hóa, đã đặt ra cho mình cái nhiệm vụ mà NGƯỜI THẦY GIÁO TRÍ THỨC đã tự mang vào mình : phải là nơi ĐI ĐẦU TRONG ĐỔI MỚI, đóng góp quan trọng trong công cuộc phát triển đất nước.

Giờ đây những đau đầu về giáo dục, về xã hội không chỉ là nỗi đau, không còn chỉ là tấm lòng, mà còn là trách nhiệm của chúng ta, của ĐHQG-HCM. Một ai đó đã nói : Đại học là nơi phản ánh, là nơi đóng góp, và là mũi nhọn của xã hội.

Vậy chúng ta phải làm gì ? Câu hỏi lớn xin được đặt ra trong ngày nhà giáo Việt Nam!

Trong cái sứ mạng đào tạo NGƯỜI TRÍ THỨC cho xã hội, một cơ chế quản trị, một môi trường ĐẠI HỌC phù hợp là những yêu cầu bức thiết. Chỉ khi nào Trường ĐH nhận thức trách nhiệm xã hội của mình một cách đầy đủ và xây dựng được một môi trường học thuật đúng nghĩa, thì ĐH mới có thể hình thành và góp phần hoàn thiện người trí thức xã hội. Và chỉ khi đó ta mới đủ năng lực nhận thức và bản lĩnh trí tuệ để góp phần giải quyết câu hỏi mà chúng ta đã đặt ra trên đây.

Những phát biểu về tầm nhìn và sứ mạng, chính là góp phần định nghĩa một cách bản chất nhất về ĐHQG-HCM, về một thực thể ước mơ của chúng ta. Và hôm nay trong ngày nhà giáo này, chúng ta cũng lại chỉ trao đổi về một ước mơ chung : nền giáo dục đại học Việt Nam mạnh mẽ, về Global-VNUHCM! Một ĐHQG-HCM toàn cầu!

Kính thưa các thầy cô,
Kính thưa các anh chị,

4. Nhân ngày nhà giáo, tôi nói về Đại Học vì chúng ta là những người thầy giáo đại học.

Một Đại học đúng nghĩa sẽ là trí tuệ, tri thức và lương tâm của xã hội.
Người Thầy giáo đại học là góp phần đào tạo nên các thế hệ trí thức kế tục sự nghiệp cách mạng của đất nước.
Và NGƯỜI THẦY GIÁO của ĐHQG-HCM phải là NGƯỜI THẦY GIÁO ƯU TÚ với nhiệm vụ đào tạo ra những TRÍ THỨC TRẺ ƯU TÚ cho đất nước.

Trong những nghĩ suy này, tôi xin chia sẻ niềm vui, hạnh phúc và nỗi suy tư về nghề giáo của chúng ta nhân ngày Nhà giáo Việt Nam năm 2011.
Xin chia sẻ những nghĩ suy về nhiệm vụ ĐHQG-HCM và trách nhiệm của chúng ta.

Xin kính chúc sức khỏe các các GS, tất cả các thầy cô và các Anh, Chi.
Chúc chúng ta có những ngày nhà giáo Việt Nam hạnh phúc .

Xin cảm ơn.